

Starej voják

Komunál

Po schodech špinavejch postava bez jména,
unavený starý voják kráčí.
Osudem zmačkanej, kolem dveří beze jmen,
jakoby dobře věděl, kam má Amijít.

Vzpomínky ty trochu bolí a málokdy je umaže čas,
horší, nežli dostat holí, je to, co zůstane v nás.
Vzpomínky ty trochu bolí a málokdy je umaže čas,
horší, nežli dostat holí, je to, co zůstane v nás.

Voják sáhnul pod kabát, v krabičce od tabáku
ukrývá zbytek jeho sil.
Mosazná nábojnice za chvíli si v jeho srdci,
za chvíli si najde snadný cíl.

Vzpomínky

Ten starej voják co zpátky jít chtěl, co doufal, že najde to, c
o najít chtěl,
teď tady stojí o dveře opřený, na dveřích jméno, už dávno nečte
ný.

Vytáhnul klíč a zámkem otočil, ruce se třesou, když kliku uchop
il,
nikdo ho nevíta, smích dětí neslyší, tak tady klečí a pláče do
dlaní.

Na stole ležej jak mrchy dopisy nečtený, dopisy od něj, kde sto
jí, že mu všichni chybějí,
jak je to možný, že je nikdo nepřečetl, jak je možný, že se zhr
outil jeho svět. Ten starej voják

Ten starej voják serval metál na prsou, proč je sám, kde všichn
i jsou,
ten starej voják hlaveň k srdci namířil, utřel slzy, vystřelil,
ten starej voják nenašel co najít chtěl, výstřel krásně zabolet
,
ten starej voják na schodech do nebe stál, půjde sám a půjde dá
l.